

Iszaposodik, töltődik!

Eltűnnek a holtágak?

Február elején Tiszafüreden gyűltek össze a három érdekelt megye — Hajdú, Heves, Borsod — horgászvezetői és a Tisza-tó környéki egyesületek képviselői. Néhány éve hagyomány, hogy év elején megvitatják a tározó problémáit, tájékoztatják az érdekelteket a halászati és horgászati eredményekről, a telepítésekről. Hegedüs Gábor kirendeltségvezetőtől megtudhatták a jelenlevők, hogy a MOHOSZ hétezer süllőivadékot, 16 ezer kétnyaras pontyot telepített a múlt évben a Tisza-tó vizébe.

Először végeztek telepítést a Jászsági-főcsatornába Kiskörénél, ahol több mint négyezer pontyot tettek a vízbe. Kell a halutánpótlás nemcsak a lehalászás, hanem a bel- és külföldi látogatottság miatt is. A múlt évben több mint 13 ezren látogatták a vizet horgászati céllal.

A halász-horgász viszony az elmúlt évben sem javult. Valótlan, vagy igaz hírek terjengenek a halászok magánhalértékesítéséről. A halászok pedig a horgászok hasonló tevékenységét, fegyelmezetlenségét használják fel a viszony továbbmérgezésére.

A poroszlói tsz-ben 16, míg a MOHOSZ kirendeltségén 4 halász dolgozik. A MOHOSZ-brigád 27 806, míg a tsz-halászok 75 203 kilogramm halat fogtak. Érthetetlenek és nem megnyugtatók a közölt adatok, arányok. Ugyanis a MOHOSZ-brigád egyes tagjai nem egész évben halásztak, mégis 9262 kilogramm az egy főre eső átlag, ugyanakkor a poroszlói halászok 470 kilós átlaggal zárták az évet. Legalábbis a tsz ezt mutatta ki.

Tény, hogy a Tisza-tó vize az utóbbi években már nem olyan jó minőségű, mint az árasztás után volt. Így a halállomány sem a régi. Ma már 5—6 kilónál nagyobb pontyot ritkán szákolnak a horgászok. A kapitális csukák és süllők is csak néha-néha örvendeztetik meg a próbálkozókat. Nagyobb harcsák is elvéve tépik a zsinórt.

A múlt évben már botrányt kavart az a halpusztulás, amelyet a tározó vizének leengedése okozott. Akkor azt ígérték, hogy tanultak a vagonnyi hal tönkretételéből. Sajnos nem így történt. A megbeszélést elfojtott indulatok, megválaszolatlan

kérdések és teljes tanácstalanság jellemezte. A szolnoki Vízügyi Igazgatóság képviselője is tanácstalan. Mi jobb, ha nem engedik le őszön teljesen a vizet, vagy az évek óta történt teljes leengedést a jobb?

Ha leengedik, vagonszámra pusztulnak el a halak — mint az a február 10-i Ablak tv-műsorban is látható volt. De nemcsak a halak, hanem az apró csigák, kagylók is szárazra kerülnek és pusztulnak. Viszont a leengedett árterületen könnyebben tudják elvégezni a kotrásokat, különböző part menti karbantartásokat és a vízben tenyésző növényzet egy része kifagy és ezzel csökkenthető a terjedése.

Ha legalább 1 méteres vízszintet tartanak, nem lesz halpusztulás, de a vízínövényállomány további részeket hódít el magának és egyes munkálatokat nem tudnak elvégezteni — mondotta a szakember. Ma még senki sem tudja, hogyan lehetne összehangolni a két végletet.

A halászok szerint gyorsabban kellene engedni a vizet és akkor a halak a mederbe húzódnának. Mások a vízszint csökkentését, de nem a teljes leengedését tartják jónak.

Azt még a vízügyi szakemberek sem tagadják, hogy évente 3—4 centiméterrel töltődik a tározó. Lassan eltűnnek a mély holtágak, morotvák és feltöltődnek az oly sok halat adó gát menti kubikgödrök. A tiszafüredi holtág csatornával való összekötése katasztrófális helyzetet teremtett. A csatorna olyan mennyiségű iszapot szállít, hogy a csónokok alól elfogyott a víz a kikötőben.

Mi lesz veled Tisza-tó? Ez a kérdés foglalkoztatja a környező települések lakóit, a több ezer horgászt és az üdülő-, hétvégi háztulajdonosokat. Megfontoltabb, szakszerűbb vízgazdálkodásra, összehangoltabb együttműködésre lenne szükség. A MOHOSZ és a vízügyi szervek jobb tájékozódása, az érdekek összehangolása talán megteremtené a nyugalmat a Tisza-tó környékén.

Írta, összeállította és fényképezte: Szabó Lajos